

Nr 245.

Av herr **Bergman m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående pension åt förra småskolläraryrinnan *Signe Eriksson*.

I Kungl. Maj:s proposition nr 178 föreslås en pension åt förra småskolläraryrinnan *Signe Eriksson* till årligt belopp av 600 kronor. Det framgår av den förebragta utredningen, att ifrågavarande lärarinna varit berättigad till en pension av 928 kronor 12 öre, om hon ej av okunnighet om detta förhållande, tjänstledig för sjukdom som hon var, tagit avsked någon månad för tidigt.

Skolrådet, folkskolinspektören och statens pensionsanstalt samt skolöverstyrelsen hava alla tillstyrkt hennes ansökan om pensionen, och även statskontoret, ehuru sistnämnda ämbetsverk nedprutat beloppet till 600 kronor, vid vilken summa även Kungl. Maj:t i sin proposition stannat.

Skolrådet i Järnskög yttrar bl. a., att enligt bestämmelserna tillkomme pension befattningshavare, som förpliktigats avgå på grund därav, att han under fem på varandra följande år varit oförmögen att tjänstgöra under sammanlagt mer än $\frac{4}{5}$ av den tid, som det eljest ålegat honom att tjänstgöra, och funnes vara för framtiden oförmögen att behörigen sköta sin tjänst. Hade *Signe Eriksson* emellertid kvarstått i sin tjänst ännu någon månad, syntes hon jämlikt omförmålda bestämmelser hava blivit pensionsberättigad.

Då *Signe Erikssons* belägenhet vore i hög grad ömmande, lidande som hon vore av obotlig sjukdom och enligt vad till skolrådet uppgivits i avsaknad av medel för hälsovård och livsuppehälle, ville skolrådet på det livligaste tillstyrka bifall till hennes hos Kungl. Maj:t gjorda framställning om pension.

Folkskolinspektören har i sitt yttrande anfört, att han på de av skolrådet åberopade skäl på det livligaste tillstyrkte bifall till framställningen.

Skolöverstyrelsen har för egen del anfört följande:

Av utredningen i ärendet framginge, att vad som utgjort hinder för beviljande i föreliggande fall av sådan pension, som enligt gällande pensionsreglemente tillkomme obotligt sjuk lärare, varit av mera formell art. Då synnerligen ömmande omständigheter förelåge och sakliga skäl talade för bifall till ansökningen, ville överstyrelsen tillstyrka densamma.

Med hänsyn till vad som anförts och sökandens ömmande levnadsvillkor har *pensionsanstalten* hemställt, att Kungl. Maj:t måtte utverka, att

Signe Eriksson finge från och med den 1 januari 1931 under sin återstående livstid från anstalten åtnjuta en årlig pension av 928 kronor 12 öre, att utgå enligt de beträffande pension åt småskollärare i övrigt gällande bestämmelserna i anstaltens reglemente.

Endast statskontoret har, som nämnts, ansett beloppet böra nedsättas till 600 kr.

Det synes dock väl hårt att endast för ett av okunnighet om egen rätt och fördel begånget formfel straffa den obotligt sjuka och hjälplösa lärarinnan med en mistning av mer än 33 procent av den i och för sig mycket blygsamma pension hon skulle varit berättigad till, om ej detta formfel förefunnits. Då statskontoret åberopar vissa precedensfall, är det att märka, att minskningen i intet av dessa fall gått ut över det rena existensminimum, såsom här. Det må ju vara straff nog, att hon alltsedan 1925 gått miste om varje pension.

Vi tillåta oss därför föreslå, i anslutning till alla hörda myndigheter med undantag av statskontoret,

att riksdagen måtte medgiva, att förra småskollärarinnan Signe Eriksson må från och med den 1 januari 1931 under sin återstående livstid från statens pensionsanstalt uppbära en årlig pension av 928 kronor 12 öre att utgå enligt de beträffande pension åt småskollärare i övrigt gällande bestämmelserna i anstaltens reglemente.

Stockholm den 23 mars 1931.

J. Bergman.

Mauritz Hellberg.

Fr. Julin.